

Деница Минчева

Още е светло навън...

Още е светло навън.
Тъмно е в чуждата стая.
Леко повдигам свещта –
изплашени сенки побягват.
Нечие тяло лежи
на мръсния под до вратата.
Гледам го как се топи
сред мъртвия ден и тъгата.
Още светлее навън –
в моята стая е тъжно.
Сенки събирам във плен
на восъчна свещ безпощадна.

На светлия доскоро хоризонт
ти залезе.
Отново пада нощ.
И аз пропадам с нея.

КРАЙ

© 2007 Деница Минчева

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11829>]